

РЕШЕНИЕ

№ 4520

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2391** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 167, ал. 2 т.2 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба на К. С., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.7 чрез адв. Л. – САК, с посочен по делото съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, моб.тел: [ЕГН] срещу приложена принудителна административна мярка „принудително задържане на пътно превозно средство, чрез техническо средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство“, на лек автомобил тип „Джип“, рег. [рег.номер на МПС] , управляван от и собственост на жалбоподателя, приложена от Н. Л. – „Контрольор автомобилен транспорт“ в "Център за градска мобилност" ЕАД, описано в съобщение № В 2200119/20.02.2023г.

Твърди се незаконосъобразност на оспорвания акт, тъй като същият не отговаря на изискването за форма и съдържание при липса на съществени реквизити като – липса на посочен адресат на акта, фактически основания за издаването му, къде е извършено нарушението, срока за обжалване, пред кой орган, име и длъжност на лицето, издало акта, като при липса на реквизити от формата не може да се прецени и компетентността на органа, издал акта. Посочените твърдения жалбоподателят извежда от хипотезата на чл.59 ал.3 АПК а именно – устни административни актове и актове издадени чрез действия и бездействия могат да бъдат издадени само когато е предвидено в закон, като чл. 167 ал.2 т.3 ЗДвП не предвижда такава възможност,

съответно писмената форма е материализирана в съобщение № 2200119/20.02.2023г. Като същото не изпълнява ролята на такова по чл.61 АПК, тъй като с него не е връчван административен акт.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

Становище по жалбата е постъпило от ЦГМ ЕАД с което се твърди, че служителите на ЦГМ ЕАД извършват дейността си в изпълнение на НОДТСО и в изпълнение на Заповед № СОА18-ДР-95- 578/26.11.2021г. на Кмета на СО и приложение № 1 към нея, както и Заповед № СОА18-ДР-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО и Решение № 73 от 17.12.2015г. на СОС. Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно регламентирано в чл.99 ал.1 ЗДвП,като съгласно ал.3 на визираната норма таксата се определя от ОбС. Противно на заявеното в жалбата, автомобилът на жалбоподателя е бил задържан с техническо средство тип „скоба“ извън действието на знак „служебен абонамент“ и извън 5-те броя разрешени според знака места, в рамките на действие на „зелена зона“ в [населено място]. В издадената въз основа на чл.564 заповед на кмета на СО е предвидено,че не се допуска паркиране на ППС без заплащане с удостоверяването му чрез поставяне на талон или изпращане на смс,като при извършена проверка е установено, че автомобилът на жалбоподателя е „неплатил“ престой си в зелената зона.

Успоредно с това, ЦГМ ЕАД твърди,че в чл.124 от НОДТСО и т.1 от цитираната заповед на кмета на СО са уредени правомощията на ЦГМ ЕАД по използване и прилагане на техническо средство тип „скоба“, таксуването на собствениците и освобождаване на блокираните ППС на територията на СО,като действията на служителите в ЦГМ ЕАД в този случай са спазили стриктно процедурата разписана в т.2 до т.9 от Заповед № Заповед № СОА18-ДР-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО.

С молба от 10.04.2023г. ответната страна - Н. Л. - „Контрольор автомобилен транспорт“ в ЦГМ ЕАД, чрез адв. Г. – САК, заявява, че се присъединява към становището на ЦГМ ЕАД, като в проведеното по делото съдебно заседание изразява становище за неоснователност на постъпилата жалба.

По съществуто на спора с оглед твърденията на страните, предмета на страните и приложимата нормативна база,съдът съобрази:

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с. з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "Център за градска мобилност" ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП.

Със своя Заповед № С018РД- 95-454/03.08.2018 г., кметът на СО е одобрил "Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на

техническо средство, тип "скоба". Посочения акт определя юридическото лице "ЦГМ" ЕАД, чрез дирекция „Паркиране и мобилност“ като структура на която са възложени административните правомощия по използване и прилагане на техническо средство тип „скоба“, събирането на дължимите суми, определени по реда на чл.127 от НОТДСО от собственици или упълномощени от тях водачи за освобождаване принудително задържаните ППС в зоните за почасово паркиране на територията на СО. С т.3 на посочената заповед е посочено, че екипът за принудително задържане се състои от контролор и шофьор, като съгласно т.6 от същата контролорът поставя техническо средство тип „скоба“.

С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на "Център за градска мобилност" ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността "Контролор автомобилен транспорт".

С т.61 от Заповед № РД-09-439/02.11.2018г. на изпълнителния директор на ЦГМ ЕАД, Н. Л., в качеството си на длъжностно лице от ЦГМ ЕАД, дирекция „Паркиране и мобилност“, отдел „Паркиране“, сектор „Принудително задържане“ е определен да осъществява принудителна административна мярка – принудително задържане на пътно превозно средство за което не е заплатена дължимата такса по чл.99 ал.1 ЗДвП чрез използване на техническо средство тип „скоба“. По делото са приложени допълнително споразумение от 01.08.2019г. към основния трудов договор между ЦГМ ЕАД и Н. Л., както и длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност „контролор автомобилен транспорт, той и шофьор“.

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия. Успоредно това при прилагане процесната мярка не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, обективирани както в разпоредбите на ЗДвП И НОТДСО, така и в цитираните Заповеди на кмета на СО.

Принудителното задържане на пътно превозно средство чрез техническо средство - скоба представлява принудителна административна мярка. По своя характер тази мярка е форма на държавна принуда, а по своето предназначение цели да отстрани вредните последици от констатирано правонарушение - паркиране на определените за целта места, без да е заплатена дължимата за това такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП. Мярката е нормативно-установена - чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. С оглед на това по своя характер налагането ѝ представлява проява на властта на съответния орган едностранно да предизвика промяна в правната сфера на адресата на мярката и следователно има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК.

Законът не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната мярка. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване на разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 принудителните административни мерки се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП не се изисква писмена форма. Същата се налага чрез фактически действия – използване на техническо средство за принудително задържане.

С оглед изложеното фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда изисква да е налице паркиране на моторно

превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

В настоящият казус безспорни се явяват обстоятелствата, че за процесният автомобил не е заплатена такса „зелена зона“, както и, че същият е бил паркиран във времето на действие на платен режим на паркиране на територията на СО в пътен участък по отношение на паркирането в който е предвиден режим „зелена зона“ по продължението на бул. М. преди кръстовището с [улица], т.е. в режим за платено паркиране.

Спора по делото се свежда до това бил ли е спрял автомобила на жалбоподателя на паркомясто означено със „служебен абонамент“ на дружеството „ЦБС“ ООД с търговски обект – казино или е бил спрял извън очертаните 5бр. паркоместа за служебно ползване.

Жалбоподателят твърди, че е посетил посоченият търговски обект с цел ремонт на санитарните помещения и е спрял на паркомясто в режим „служебен абонамент“ с оглед целите на посещението си.

По силата на т.6 изр. второ от Заповед № С018РД- 95-454/03.08.2018 г. на кмета на СО, веднага след като постави техническо средство тип скоба, контролорът прави най-малко 5бр. снимки с фотоапарата за констатиране на нарушението – преди блокиране на ППС, с цел регистриране на ППС в нарушение, заедно с регистрационния номер, предното стъкло и таблото на ППС с цел установяване липсата на неправилно попълнени/манипулирани талони, винетен стикер или карта за преференциално паркиране, джанка/декоративен тас и калника за наличие на или липса на щети, принудително задържаният автомобил с поставена скоба, поставено съобщение за блокиран автомобил на видно място.

По делото са приложени 12бр. снимки. Същите представляват годно доказателствено средство относно подлежащото за установяване нарушение доколкото са съставени за целта на прилагане на принудителната административна мярка, по ред и от служител определен с посочената Заповед на кмета на СО.

Така от представената снимка на стр.37 от делото се вижда, че е заснет номера на колата, като същата е спряла върху паркомясто с оглед очертаната на пътната маркировка. От нея обаче не се установява това паркомясто в режим служебен абонамент ли е или в режим „зелена зона“.

Снимката на стр.38 от делото показва предното стъкло на въпросното ППС като извън него всичко се вижда в размазан кадър и не може да се установи дори визуално отстояние между автомобила и търговския обект в който жалбоподателят твърди, че е бил посетител по работа.

На снимката на стр.39 от делото е снимано в близък кадър предното стъкло за да се установи, че за въпросното ППС няма поставен талон за платено паркиране.

На снимката на стр.40 от делото е снимана гумата на автомобила с поставена скоба, като видно от снимката колата е спряна в рамките на очертано паркомясто, но неговият режим е неустановим.

На снимката на стр.41 от делото е снимано в близък кадър страничното стъкло на автомобила, като от тази снимка нищо не се установява.

На снимката на стр.42 е сниман автомобила отзад, като се вижда, че същият е спрял след поставен подвижен метален знак за служебен абонамент с логото на търговското

помещение-казино. От този кадър обаче е неясно дали подвижен метален знак стои зад всяко отделно място в режим на служебен абонамент или се поставя само в началото и в края на същия така, че да се приеме, че автомобила е спрял действието извън действието на зоната означена със служебен абонамент.

Успоредно с това от този кадър се установява, че автомобила е спрял малко преди кръстовището на бул.М. и [улица].

Снимката на стр.43 от делото отново показва гумата на автомобила с поставена на нея „скоба“ но вемче в размазан кадър.

Снимката на стр.44 от делото показва отново предното стъкло на автомобила, в близък план, но вече в размазан кадър.

Снимката на стр.45 показва закачена за дръжката на вратата на автомобила бележка за задържането му.

Снимката на стр.46 показва няколко спрени пред търговският обект автомобилa сред които и такси,а най-отпред – задържаното МПС на жалбоподателя със скоба на предната гума. От нея се установява, че пред МПС-то на жалбоподателя не е поставен знак за служебен абонамент, поради което и в съответствие с установимото от снимката на стр.42 следва да се приеме, че автомобила е спрял след действието на паркоместата в режим „служебен абонамент“. В този смисъл от снимките на стр.42 и стр.46 от делото ясно се установява, че автомобилa е бил спрял извън действието на зона в режим „служебен абонамент“, респ. същият е бил спрял в „зелена зона“.

Паралелно с изложеното и от снимката на стр.42 прочетена с приложената схема за служебен абонамент/стр.68 от делото/ се установява, че въпросното МПС е спряло непосредствено преди кръстовището на бул.М. и [улица], място, което не е обхванато от режим служебен абонамент, респ. не е обхванато от изключението на режим „зелена зона“.

В рамките на проведено на 19.06.2023г. съдебно заседание по делото е проведен разпит на двама свидетели по искане на жалбоподателя и ответника.

С показанията си, свидетеля Й. заявява, че на въпросната дата жалбоподателят е дошъл да извърши ремонт в казино „Е.“ където свидетелят работи като охрана. Пред казиното има и винаги е имало пет броя паркоместа в режим „служебен абонамент“, като жалбоподателя е спрял на едно от тях в посока на движение – към паметника Л.. След като си е свършил работата е установил, че са му поставили скоба на колата и се е обадил на хората,които отговарят за скобите.

Съдът приема частично достоверността на дадените показания на свидетеля, воден от заключението, че в едната си част същите може да се дължат на погрешно фактическо възприятие на обстановката от самият свидетел. А именно - видно от данните по делото първоначално паркоместата в режим „служебен абонамент“ пред описаният търговски обект казино „Е.“ са били шест, като впоследствие същите са намалени на пет бр./виж стр.68 и стр.69 от делото/. В този смисъл трайното убеждение на свидетеля, че винаги е имало пет броя служебен абонамент некореспондиращи с това,че същите са били шест, а пет са станали впоследствие, показва липсата на детайлно знание за наличието и разполагаемостта на служебните паркоместа. Що се касае до твърдението,че колата е била спряна на едно от обозначените места, то от приложеният снимков материал се установява наличието на знак за служебен абонамент поставен зад автомобила, но не и пред него, респ. не се опровергава извода, че автомобилa е спрял след местата обозначени в режим „служебен абонамент“.

Посочените показанията възприети в съчетание със снимковият материал по делото

но и с анализа на схемата за паркиране в местата в режим „служебен абонамент“ пред посоченият търговски обект обосновават извода, че колата е била спряна пред паркоместата включени служебен режим на паркиране, непосредствено преди кръстовището с [улица]и в този смисъл същата е била спряла в зона с платен режим на почасово паркиране и извън действието на служебния абонамент.

С показанията си свидетеля Т. – служител на ЦГМ заявява, че автомобила е бил спрян между улиците „Черковна“ и „Л.“ в посока на движение - паметника Л.. Пред казиното има 5броя служебни абонамента, а шестото място, от което казиното се отказало, е вече в режим на платено паркиране „зелена зона“.

Дадените показания като кореспондират с целия доказателствен материал и установимата фактическа обстановка по спора.

С оглед всички събрани и анализирани доказателства следва да се приеме, че наличието на третата предпоставка в хипотезата на чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП, а именно, че е налице паркирано моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране.

В заключение следва да посочи и, че оспорваната мярка е в съответствие с целта на закона, тъй като по своята същност принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса. При постановяването на конкретната мярка не се разкрива превратно използване на власт, т.е. преследване и/или постигане на цел, различна от нормативно предвидената.

Поради всичко гореизложено процесното оспорване се явява неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и своевременно направеното искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, както и представена разписка за заплащането им, с оглед заявеното възражение за прекомерност съдът счита, че същите следва да се присъдят в предявеният размер на основание чл.143 ал.3 от АПК с оглед факта, че са под минималната стойност на чл.8 ал.3 от Наредба № 1/2004г. Поради това същите следва да се присъдят в размер на 600лв. в полза на юридическото лице, в чиито състав осъществява служебните си правомощия ответника.

Ето защо и на основание чл. 172 ал.2 предл.пето от АПК, Административен съд София-град,74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С., ЕГН [ЕГН], срещу приложена принудителна административна мярка „принудително задържане на пътно превозно средство, чрез техническо средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство“, на лек автомобил тип „Джип“, рег. [рег.номер на МПС] , приложена от Н. Л. – „Контрольор автомобилен транспорт“ в "Център за градска мобилност" ЕАД, описано в съобщение № В 2200119/20.02.2023г.

ОСЪЖДА К. С., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.7 да заплати на "Център за градска мобилност" ЕАД, седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ЕИК 20218735 сумата от 600 /шестстотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: